

บทบรรณาธิการ

วารสารภาษาและวัฒนธรรม มุ่งเน้นเผยแพร่ความรู้และประดีนทางวิชาการด้านภาษาและวัฒนธรรมในเอเชียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยตีพิมพ์บทความวิชาการที่มีคุณภาพและน่าสนใจทั้งของนักวิชาการและนักศึกษา ทั้งนี้กองบรรณาธิการได้พัฒนาคุณภาพและเร่งรัดกระบวนการผลิตวารสารอย่างเข้มข้น ทำให้ได้รับการประเมินคุณภาพโดยศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre - TCI) ให้อยู่ในกลุ่มที่ 1

วารสารฯ ฉบับนี้นำเสนอบทความวิชาการที่มีความหลากหลายจำนวน 8 บทความบกความแรก นงลักษณ์ ลิ่มศิริ เสนอแนวคิดการจัดนิทรรศการและการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ภายใต้บริบทสังคมใหม่ของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจีน ถ้ามาเป็นบทความของมรภต ไม่ใช่เออร์ โดยอภิปรายถึงการจัดนิทรรศการถาวรในพิพิธภัณฑ์แห่งชาติมาเลเซีย ซึ่งแสดงให้เห็นการนำเสนอภาพด้วยเทคโนโลยีความเป็นสังคมพหุลักษณ์และความเป็นเอกภาพของมาเลเซีย บทความต่อมา เจษฎา นิลส่วนเดชะ บอกเล่าเรื่องราวของศาลเจ้าจีนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร บ่งบอกร่องรอยของพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของชนชั้นชาวจีน ซึ่งคุณค่าและความสำคัญของศาลเจ้าจีนนั้นไม่ได้เป็นเพียงศรัทธาสถาน แต่ยังเป็นสถานที่ที่หล่อหลอมวิถีการอยู่ร่วมกันของชาวจีนและชาวไทย ต่อมา ประวัฒนา สุวรรณมาศ ศึกษาการผสมผสานคติพราหมณ์และคติพุทธที่ปรากฏใน เฉลิมไตรภูม อันเป็นวรรณกรรมร่วมสมัยที่ดำเนินภาคกลางของไทย บทความที่ห้าของสุธี จันทร์ศรี และสมทรง บุรุษพัฒน์ สืบคันการรำงอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ให้ด้วยการอ่านและเขียน ต่อมา วิพากษ์นิยามมรดกวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์วัฒนธรรมคนตระหง่านใหม่ของไทย บทความต่อมา อุกฤษณ์ เฉลิมแสน กล่าวถึงการเมืองเชิงอัตลักษณ์บนพื้นที่ดิจิทัล วิพากษ์การใช้และผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ที่ถูกนำมาเป็นเครื่องมือต่อรองและสร้างตัวตนของเน็ตไอดอลอีสาน บทความที่เจ็ด ปราง ศรีอรุณ และท่องแสง เข้าชุดที่ ทบทวนวรรณกรรมญี่ปุ่นประเทาอยุนิยาเรื่อง ราตรีสีเลือด ผ่านการเล่าเรื่องแบบ “ตีสโนเบีย” ของกรุงโตเกียว นำเสนอและวิพากษ์ให้เห็นปัญหาของสังคมเมืองจากการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สู่สมัยใหม่ และบทความสุดท้ายโดยทันพร ตรีรัตน์สกุลชัย สำรวจวรรณกรรมญี่ปุ่นใน วารสารลังคมาศตระบริทัค์ ช่วงปี ค.ศ.1970 แสดงถึงการใช้วรรณกรรมญี่ปุ่นเพื่อสร้างภาพลักษณ์ อุดมการณ์ของวารสาร รวมถึงสร้างการรับรู้ของนักวิชาการไทยในยุคนี้ สำหรับส่วนท้ายของวารสารฯ ยังคงนำเสนอบทวิจารณ์หนังสือและรายงานการประชุมวิชาการเมื่อปีก่อนเข่นเดย

ในนามของกองบรรณาธิการ ไคร่ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการผลิต วารสารฯ ฉบับนี้ ซึ่งช่วยทำให้วารสารฯ ฉบับนี้ยังคงทำหน้าที่เป็นสื่อกลางเพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการยังมีประโยชน์ต่อผู้อ่านและสังคม

พชร สุวรรณภานัน

Editorial Notes

The Journal of Language and Culture focuses on contributions to the academic discourse surrounding language and culture in Asia and Southeast Asia by publishing outstanding and interesting articles by both established scholars and students. Additionally, our editorial board ensures quality articles through a rigorous and quick review process. To this effect, the journal has been categorized in tier one of Thai academic journal by Thai-Journal Citation Index Centre (TCI).

This issue includes eight articles from diverse subject areas. The first article, by Nongluk Limsiri, outlines a proposed concept for exhibitions and displays in modern museums and features the changes made to the National Museum of China. In the following article, Morakot Meyer discusses permanent exhibitions of Malaysian National Museum and shows the representation of plural society and unity of Malaysia. Following that, Jessada Ninsa-nguandecha writes about how Chinese shrines around Bangkok offer historical traces of the development and transformation of the Chinese communities in which they are located and are not just centres of faith but also contribute to the harmonious co-exist space between Thais and different extractions, including those of Chinese descent. Pramewattana Suwannamas looks at the shared concepts of Bhramism and Buddhism and their influence on *Chalermtriphop*, a Central Thai collection of myths. Sutee Chansri and Somsonge Burusphat explore Tai Dam ethnic identity maintenance in the face of cultural dynamism and discuss the redefinition of musical cultural heritage and reconstruction of their music as a cultural symbol. Ukrit Chalermisan's article looks at identity politics in the digital space and critiques the uses and effects of social media on negotiated Isan-ness through the formation of "Isan net idol" by Thai Isan youth. The seventh article, by Prang Sriarun and Thosaeng Chaochuti, reviews the Japanese crime fiction *Strawberry Night* (2008) that uses "dystopian" images of Tokyo to expose and examine the urban social problems that have resulted from the megacity's transition to modernity. The last article in this issue is by Thanabhorn Treeratsakulchai who reviews seven Japanese literary works as presented in *Social Science Review Journal* in 1970. These works not only reflect the use of Japanese literature to promote that journal's image and ideology at that time, but also influenced the perception of Thai intellectuals. Last but not least, as always, this edition of JLC also contains our regular Book Review and Conference Report.

On behalf of the editorial board, we would like to thanks everyone who has contributed to the journal in various capacities. Your efforts encourage us to continue working and producing JLC on a regular basis for the benefit of our readers and society.

Phodchara Suwannaphachana